Cumhuriyet
DİNOZOR
75 BİN LİRA
Haftalık Mizah Derginiz
12 ŞUBAT 1998 PERŞEMBE
SAYI: 29

EMPERYALİZM SAĞLIĞA ZARARLIDIR!

Eski TEKEL Genel Müdürü Orhan Özet, çokuluslu şirketlerin Türk tütünü üzerinde oynadığı oyunlar sonucu, 2000'li yıllarda tütün piyasasının tümüyle ABD'nin eline geçeceğini söyledi...

Akşamsefası

FERHAN ŞENSOY

Okul olmasa

Deniz kestanesinin sindirim sistemini bilmediğim için lisede ikmale kaldım. İkmal sınavında deniz kestanesinin sindirim sistemi sorulmadığı için geçtim, daha sonra da hayatım boyunca deniz kestanesinin sindirim sistemi konusuyla hiç ilgilenmedim. Hâlâ bilmem, yuttuğunu nasıl sindirir o deniz kestanesi. Ayrıca sindirse n'olur, sindirmese saat kaç?

"Okullar, sağlık hizmetleri, nakil araçları, teknik gelişimlerine göre kimi zaman bize yardımcı olur, kimi zaman da çalışmalarımızı engeller ve toplumda farklılaşmalara yol açar" diyor Avusturya asıllı yazar *İvan İllich* 1971'de yayınlanan *"Okulsuz Bir Toplum"* isimli kitabında.

Kitabı 1971'de okumuş olsaydım, ondan sonra okuduğum okulları okumazdım belki. Yerden göğe kadar hakkı var adamın. Okullar benim ne kadar çok işime engel olmuştur. Genelde bir ayakbağıdır okul. Bir kere her sabah çok erkenden kalkılıp, çanta yüklenip oraya gidilecek. O çantada taşıdığın her şey o gün işe yaramayabilir, olsun, götürülecek, getirilecek. Okulda yitirilen zaman bir kenara, oraya gidip gelirken ziyan olan müthiş bir zaman var.

Zaten nakil vasıtalarına da sinir olan İvan İllich, 1973'te yayınlanan *"Enerji ve Doğruluk"* kitabında, gelişmenin sıradan bir insana hangi sınırlardan sonra yarardan çok zarar getireceğini irdeliyor ve saatte 20 km. hız sınırını geçen herhangi bir kimsenin, biri başkasına zaman kaybettirmeden zaman kazanmasının olanaksız olduğunu ileri sürüyor. Bu da doğru, bir konvoyda sizi sollayarak önünüze giren araba, sizi konvoyda bir sıra daha geri itmiş oluyor.

Okula gidip gelirken yitirilen zaman içinde, bir de İvan İllich'in sözünü ettiği 20 km. hız sınırını geçen sapıklar yüzünden ziyan olan zamanınızı gözönünde bulundurunca, okula gitmek için neredeyse sebep kalmıyor.

Hayatınızı işgal eder okul. Hiçbir işinize yetişemezsiniz, yan gelip yatamazsınız. Bir araba ödev verirler. Yapmış olmak için acele yaparsınız o ödevleri, ya da yapan birinden kopya çekersiniz, olur biter. Dersler gayet yıpratıcıdır. Siz hiç Pön Savaşları'yla ilgili olmadığınız bir sabah, ısrarla ve sıkıcı bir biçimde Pön Savaşları anlatılır. Pön Savaşları'nı da okullarım bittikten çok sonra, merak edip okuyarak evde öğrendim.

İnsan öğrenmek istedikten sonra, okulda öğrenilen, pekâlâ evde de öğrenilebilir. Hatta evde daha çok şey öğrenmek mümkün, örneğin bana mastürbasyonu okulda öğretmediler, ben evde kendi kendime, deneme-yanılma yöntemiyle öğrendim.

Okulun bir salak tarafı da not verilmesi, yazılı sözlü sınavlar, kimilerinin bütün soruları bilerek tam not alması, teşekküre geçmesi, o inek teşekküre geçti diye, sizin teşekküre geçememiş gibi bir konuma düşerek evde fırça yemeniz, ikmale kalarak bütün bir yazı, bir kitaba bir denize bakarak geçirişiniz, sınıfta kalarak hiç tanımadığınız sizden daha genç tiplerle arkadaş olmak zorunda bırakılışınız, müdürün size gıcık olduğundan emin olup müdürü şişleyişiniz ve durup dururken hapse girişiniz...

Bir de şu var, eczacılık fakültesini bitiren araba galerisi açıyor, iktisat fakültesini bitiren meyhaneci oluyor, ilahiyat okuyor kaymakam oluyor, hukuk fakültesinden çıkan bankacı oluyor, sanat tarihi okuyan milli piyango bayii açıyor, bilgisayar mühendisi bir otelin havuz müdürü oluyor, çok okullar okuyup hiçbir şey olamayan çok!

Sanırım okul konusunda genel bir yanlışlık var.

► Kapatılma cezası verilen otobüs firmaları, isimlerini değiştirerek yine çalışmayı sürdürüyor...

► Ali Şen, Fenerbahçe'de başkanlık koltuğuna kendinden sonra Vefa Küçük'ün oturmasını istiyor...

► Demirel sağlık kontrolünden geçti, basınımız da bundan bi sürü siyasal anlam çıkardı...

► Polislerin işledikleri suçlarla ilgili davalar türlü gerkçelerle İstanbul dışına alınıyor...

Cumhuriyet
DinozoR
Sayı: 29 • 12 Şubat 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer Temoçin • **Basıldığı Yer:** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • **Yayına Hazırlayan:** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ **Grafik Uygulama:** Fenni Özalp • **Kaligrafi:** Şevki Sayışman

Abone Koşulları:

Yurtiçi (Şehir)
(3 aylık) 950.000
(6 aylık) 1.900.000
(1 yıllık) 3.800.000

Yurtdışı (Normal Posta)
(3 aylık)1.625.000
(6 aylık) 3.250.000
(1 yıllık) 6.500.000

Yurtdışı (Uçak Postası)
(3 aylık) 2.075.000
(6 aylık) 4.150.000
(1 yıllık) 8.300.000

Amerika (Uçak Postası)
(3 aylık) 2.450.000
(6 aylık) 4.900.000
(1 yıllık) 9.850.000

Avustralya (Uçak Postası)
(3 aylık) 2.825.000
(6 aylık) 5.650.000
(1 yıllık) 11.300.000

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429
Faks: (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Cad. 39/41
Cağaloğlu-İstanbul

KÖRFEZ KRİZİ

▶ ABD ve Avrupa, Irak'ı elindeki kimyasal silahlar nedeniyle suçlarken, bir yandan da bu ülkeye kendi şirketleri aracılığıyla kimyasal silasatışını sürdürüyor...

▶ Amerika, gece uçuşları için tasarlanan son model hayalet uçakları, ayışığında görülebilir diye, Irak'a ayışığının olmadığı 20 Şubat'tan sonra saldırmayı planlıyor.

▶ Bu arada, bizim memlekette de enflasyon %100'lere ulaştı...

▶ Meclis'te pankart açan öğrencileri destek olmak için Kızılay'da düzenlenen mitinge katılan ve burada gözaltına alınan bir genç, idam istemiyle yargılanmaya başladı...

HAFTALIK MİZAH DERGİNİZ

DinozoR

DİNOZOR'DA BARIŞ

Yüksek enflasyon ile hükümetin düşmesi ters orantılıdır.

●

Susurluk "rastlantıyla" ortaya çıktı, "hasıraltıyla" devam ediyor.

●

Polis olayları "zor kullanarak", hükümet de "zam kullanarak" çözüyor.

●

Bütün bombalar Bağdat'a çıkar.

BARIŞ ERTÜRK

▶ Polis, Susurluk davasıyla ilgili olarak arananları, ancak kendileri teslim olursa yakalayabildi... Bunun son örneği Sami Hoştan oldu... Şimdi Emniyetimiz, Yeşil'in teslim olmasını bekliyor...

MADE IN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

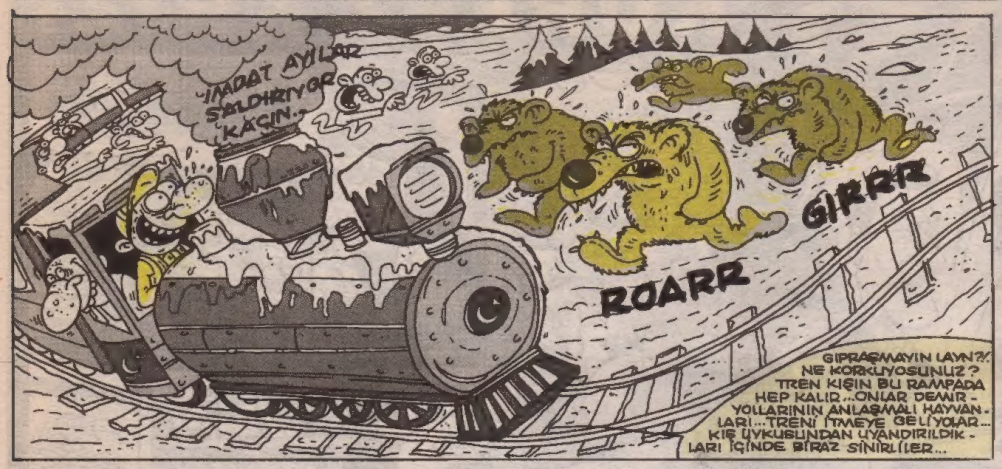

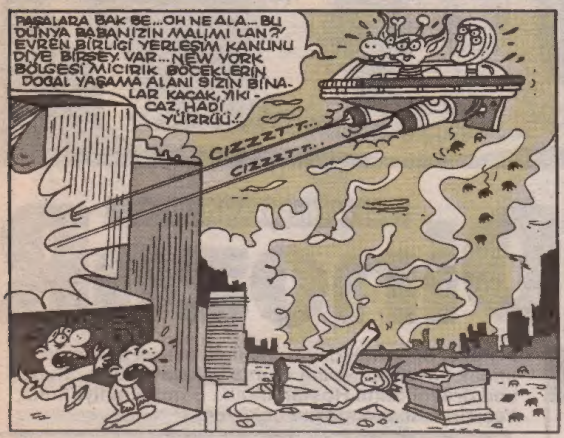

fiko'nun sarkacı

Teknolojinin nimetleri ve Dinozor

"Ağbi dört megabayt nerene yeter senin? İnternete bağlanmak için bile kafadan on altı falan lazım." diye anlatıyordu **Şivan**, boş gözlerle kendine bakan **Musa**'ya. Musa'nın sorusu kısa ve basitti: "Peki, çizim yapabilir miyim?"

"Bak eğer..." diye başladı Şivan. "... on altı megabayt memori alırsan ve tabii en az, em em iks yüz altmış işlemcin olmalı; o zaman sana bir fotoşop yükleriz. İstersen bir de firihend bulurum ben sana, ama harddiskin çok küçük olmasın; zaten şimdi en ufağı bir nokta altı cigabayt falan..." Musa, Şivan'ın soruyu anlamadığını düşündü. Onu hiç bozmayıp, ağır ağır yerinden kalktı: "**Zafer**" dedi. "Ben yukarıya toplantıya çıkıyorum." Zafer Temoçin, yazışleri müdürü olduğu için her şey ondan sorulurdu. Sonuçta hepimiz ona bağlı olarak çalışıyorduk ve ben bile sonuçta bu satırları yazmamı ona borçluyum.

Zafer Bey, yüzünü döndü. Gözlerinde zeki bir pırıltı dolaştı. Gülümsedi ve sevecen bir ses tonuyla: "Tamam" dedi. "Tamam, gidebilirsin"." Şivan, "Havalar soğuk ya..." diye düşündü içinden. "Musa Ağbi böbrekleri üşüttü galiba, tuvalete gidiyor. Kibarlıktan toplantı dedi." Şivan eski neslin inceliği karşısında hislendi.

Kayhan, birden ayağa fırlayıp bağırdı: "Bir geyik var. Boynuzları yok. Bir geyik daha var. Boynuzu olmayana, ne kadar şanslısın, diyor." Karikatürlerin balonlarını yazan **Şevki**, kafasını kâğıtlardan kaldırıp: "Onu da dersin" dedi. "Öyle bir çiz ki, bakışlarından anlaşılsın. Daha komik olur." Kayhan bu konuyu düşünmek üzere, üzerine çıktığı sandalyeden inip, yerine oturdu. Oturur oturmaz da: "Peki" dedi. "Bir süre penguen var. Hepsi aynı. Biri diyor ki..."

"Zafer Bey, nazikçe sözünü kesti. Sesinde daha çok, karşısındakini kırmadan doğruları göstermek isteyen bir bilgenin tınısı vardı: "Yavrucuğum, o espri yapıldı."

Kayhan yüzünü buruşturup, çantasından çıkardığı fıstığı, masanın altında beslediği penguene vermek üzere eğildi. Uzun saçları omuzlarından aşağı doğru dökülünce, aklına Rapunzel'le ilgili bir espri geldi, ama gazı kaçmıştı bir kere, kimseye bir şey söylemedi. Bu sırada Şevki ilahi söylemeye başlamış, **Erdal** ve **Aydın** kalemleri masalara vurarak kendisine eşlik ediyordu. Üst katta fakstan **Alp Tamer**'in Antalya'dan gönderdiği köşesi cızırt pızırt diye gelirken, cep telefonundan arayan **Faruk** faksın meşguliyetinden şikâyet etmişti. Bir telefonda **Metin**, köşesini **Mustafa**'ya yazdırırken, diğer hatta da **Birol Bayram** köşesini çizdirmeye çalışıyordu. Bense saatime baktım: "Haydi" dedim. "Saat iki buçuk olmuş. Ben gidiyorum, yazıyı evden faksla rım."

FİKRET BEKLER

Semra Can CEYN BACI

NE? NEDENLER

BARIŞ ERTÜRK

Medyanın Bulunma Nedenleri:

1) Bir kısım ve öteki kısım diye ayırmak için
2) Devletten teşvik almak için
3) Liboşlara sığınma evi yaratmak için
4) Dördüncü güç olup ilk üç gücü yok etmek için
5) Çalışanlara dolarla maaş verebilmek için

Gitarın Bulunma Nedenleri

1) Akort yapmak için
2) Teli koptuğunda yenisini bağlamak için
3) Kızları etkilemek için
4) Kayahan'ın çalması için

Perdenin Bulunma Nedenleri

1) Sabah olunca açmak için
2) Akşam olunca kapatmak için
3) Kirlenince yıkamak için
4) Eskiyince yenisini almak için
5) Yenisini alınca komşulara hava atmak için
6) Komşulara hava atınca kendini önemli biri zannetmek için

Tuvaletin Bulunma Nedenleri

1) Tuvaletbezi kullanmak için
2) Duvarına yazı yazmak için
3) Ne yediğimizin karışımını görebilmek için
4) İnsanın tek başına bir şeyler başarabileceğini ispatlamak için
5) Kabız olunca saatlerce içeride beklemek için

Telefonun Bulunma Nedenleri

1) Telefon sapıklığı yapmak için
2) Yanlış numara çevirmek için
3) Polisin dinlemesi için
4) Faturayı ödemeyince kapatılması için

5) Zili çalınca ahizeyi kaldırmak için
6) Konuşma bitince ahizeyi kapatmak için
7) TV programlarına canlı bağlantı yapabilmek için

MANDACI'NIN GÜNCESİ

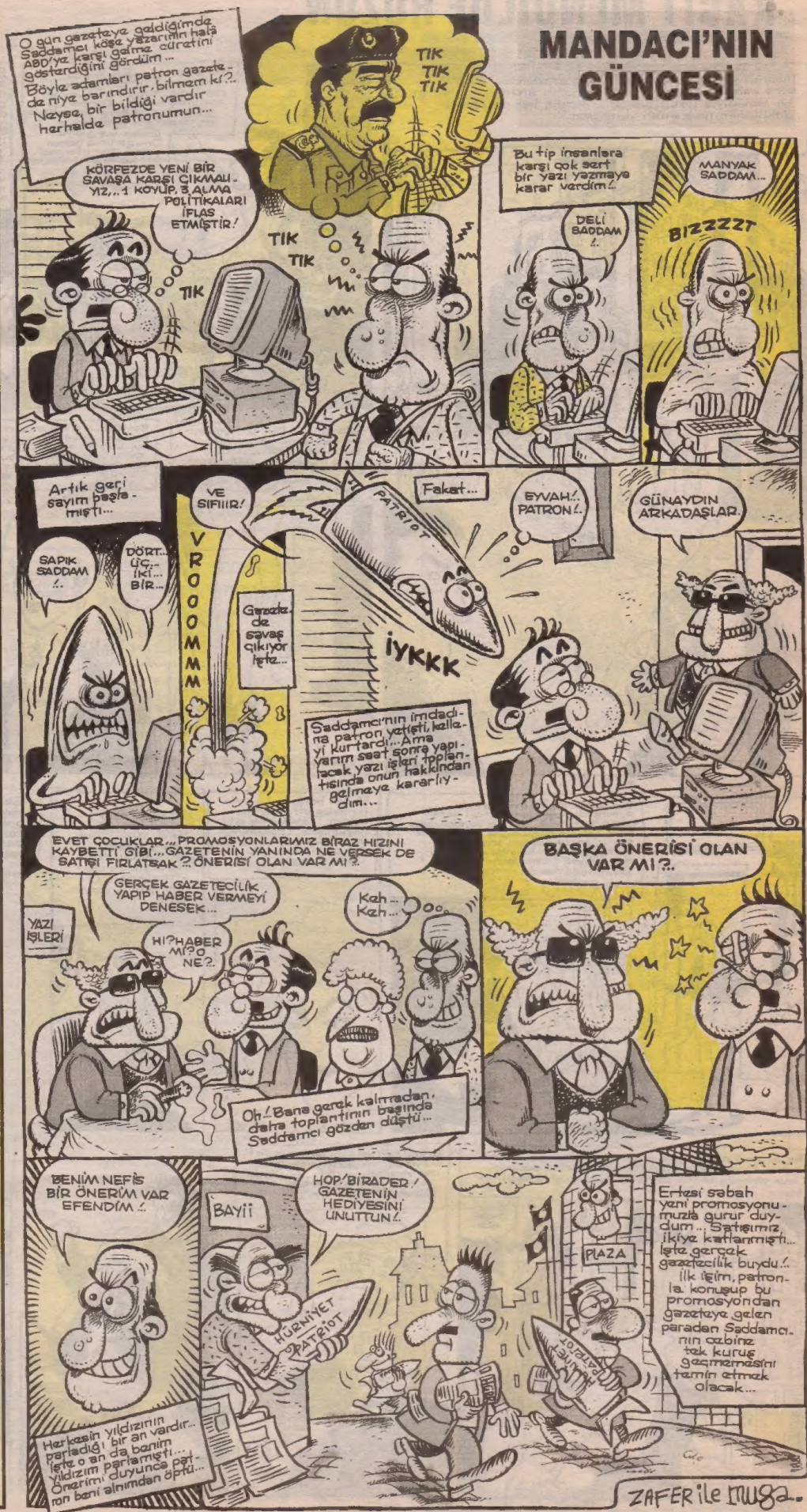

KÂĞIT MENDİLDE HÜZÜN

Ümit Atalay 98

Tabiatın sarıya boyayıp döktüğü yapraklardan... Direniş sona kalanlar da uzun bir direnmenin ardından, kaçınılmaz bir yenilgiyle dökülüyorlar... Acaba ben ne zaman dökülücem, ne zaman yenilicem?

Bir süredir buradayım, bu caddede, bu köşede... Ona ilk rastladığımdan beri buradan ayrılmaz oldum... Bir parçası gibiydim caddenin... Duvarlarda desen gibi duruyordum ürkek kuş gibiydim... Onu görünce hemen uçmak ister utangaçlığım kafes gibi hapsederdi beni...

Bu caddede bir kıza aşık olmuştum... Akşama doğru buraya gelip onun geçmesini beklerdim... Nereden geliyor, nerede çalışıyor hala öğrenememiştim... Uzun uzun kapılara, camlara bakardım... Boynuma, ağrılar girer vücudum pandomim ustası gibi kımıldatmadan heykel gibi öylece beklerdim...

İşte geliyor... Pırıl pırıl, şehrin batmakta olan güneşi gibi... Büyüleyici gözüküyordu... Dalga gibi saçları vardı, rüzgar bile farklı eserdi saçlarında... Ona olan aşkım karabatak gibi dalga dalga saçlarına girer bir daha çıkmazdı...

Bir türlü ona açılamadım... Böyle birden bire karşısına çıkmam çok salakça olurdu... Çaresizlik içinde bu düşünceden, bu caddeden çıkamazdım... Onu takip edip evini öğrenmek istedimse de korktum...

Caddeden o geçerken elim ayağıma dolanır, bir türlü kendimi farkettiremezdim... Kalabalıkta fırsat kollar, onunla tanışmak için yüz senaryo yazar, birini bile hayata geçiremezdim derken...

Bir çocuk takıldı, öyle inatçıki ayrılmadı peşinden, mendil satan çocuklardanmış... O bile benden daha şanslıydı, hiç değilse ona yaklaşıp bir şeyler konuşuyordu... Kızın yüzü sürekli, devinim halindeydi... Neler olup bitiyor anlamıyordum... Bir tuhaflık vardı... Sonra ufaklık beni gösterdi...

Birden bana baktı öyle bir bakış attıki dondum kaldım... Zehirlenmiş gibi, şaşkındım... Utancımdan yere bakmaya başladım. Bir süre sonra kız döndü ve gitti...

Hemen ufaklığın yanına koştum... Sıska yüzlü çocuk bana bakıp sırıtıyordu... Ne? Ne söyledin ulan kıza dedim... O sırıtmaya devam etti...

Çocuk anlatmaya başladı... Sen çok utangaçsın! dedi... Hep seni izliyordum, kıza bakıp duruyordun, ben de ona bu mendili al, dedim... Bunu şu çocuk gönderdi dedim... Bu kız sana baktı işte dedi... Çıldırmak üzereydim, olup bitenlere inanamıyordum... Bu soğuk havada ateş üzerinde yürür gibi terlemiştim... Ne yapacağımı bilemedim... Çocuğa mendil parasını verip yürüdüm... Aslında çocuk haklıydı, benim için iyi bile olabilirdi...

Bir iki gün sonra onu gene gördüm, yanımdan geçti... Sert ve hızlı, heyecanlanmıştım, tuhaf hareket ve seslerle... Onun yanında komik duruma düştüm... Ne salaktım ben...

ÖHÖÖ... ÖHÖM... HEE...

Ertesi gün kız beni birine işaret ediyordu, beni görmesiyle üstüme atlaması bir oldu... Güçlüydü ve sert vurmaya başladı... Güzelce hırpaladı beni...

LAN SENİ PARÇALARIM ULAN NE DEMEK BU MENDİL HAA...

Çocuk, kızın erkek arkadaşıydı... Ufaklık dayak sonrası yanıma sokuldu... Kıza bugün de bir not yazıp mendille birlikte kıza verdiğini söyledi... Nota "seni seviyorum ve istiyorum" yazmış... Acı içinde kendime gülüyordum, içinde bulunduğum duruma... Cadde beni kendi yöntemleriyle koparıp atmıştı...

İSTER MİSİN ABİ? SON MENDİL BENDEN OLSUN HAA?..

BİTTİ

MEDYAZOR

ERTUĞRUL BEY'E "NEŞE'YLE KAYA'NIN" SELAMI VAR!..

Time dergisinin 100 yılın en önemli kişisini belirlemek için düzenlediği anketin üzerine Hürriyet fena atlamıştı. Sanırsınız ki; dünyanın en ciddi, en saygın organizasyonu ile bir seçim yapılacak. Bu seçim sonucu belirlenen dünyanın en önemli kişileri; sanki tartışmasız bir şekilde ansiklopedilere, ders kitaplarına geçecek, insanlar tarafından benimsenecek.

Oysa, işte yine Hürriyet gazetesinden öğreniyoruz ki, *"Fenasi Kerim"* isimli biri listeye girmiş, üstelik 127 bin oy alıp işadamları arasında 7. sıraya çıkmış! Önüne gelenin abuk subuk isimleri listeye girebildiği, aynı kişinin istediği insana milyon kez oy verebildiği böyle bir seçimi; bu kadar önemseyip manşetlere çıkaran Hürriyet'e şaşmamak mümkün değil. Bütün bir ülkeyi dandikasyon bir internet anketinin peşine takan *"Ertuğrul Özkök zihniyetine"* helal olsun!

Her türlü teknolojik yenilikten haberdar olan Ertuğrul Bey, bilmez mi ki; bir internet sayfasına kaç kez bağlanılırsa, o sayfanın sahibi firma, sayfasındaki reklamlardan o kadar çok para kazanıyor! Ve sayın Özkök farkında değil mi, gazetesinin manşetinden yaptığı çığırtkanlıkla, Time dergisinin internet sayfasına milyonlarca bağlantı olmasını sağladığını? **Atatürk**'ün, büyüklüğünü ispatlamak için böyle *"sanal yoklamalara"* ihtiyacı yok.

Ancak Time'ın para kazanmak için adına oy verilebilecek her şeye ihtiyacı var. Onlar için *"Atatürk"* veya *"Hitler"* veya *"Fenasi Kerim"* fark etmiyor. Ama *"Atatürk'ün"* adının bu şekilde anılması bizi *"fena rahatsız ediyor."* Ertuğrul Bey çıkıp bu *"Ata Yarışı'nı"* başladığı gibi durdursun.

AÇIK AÇIK YAZIYORUZ!

(...) Düşünsenize bizim en medeni komşumuz Yunanistan. Ortalama bir Türk, Yunanistan'ı hayatında sadece iki veya üç kez hatırlar.

Bunlar da kaçınılmaz olarak yabancı bir ülkede Türk döneri bulamadığınızda gidilen bir Yunan restoranında, yine yabancı bir ülkede rakı bulamadığınızda eve aldığınız Uzo'yu içerken ya da bir zevk travması yaşayıp Yunanlı bir bayanla yatarken olabilir.

Bunların dışında ortalama bir Türkün Yunanlıları aklına getirmesi için tek bir sebep bile yoktur.

Buna karşın ortalama bir Yunanlı, Türkleri 24 saat içinde en azından üç kez aklına getirir.

Ve bunların her birisinde de paranoyak/şizofrenik savaş çığlıkları atar.

Bu nedenle benim hayatımda en çok sinirimi bozan örgütlerden bir tanesi, Türk-Yunan Dostluk dernekleridir.

Yunanlılar bizimkilerle dostluk derneği kurarken harcadıkları zamanı psikoloğa gitmekte kullansalar Ege'de huzur çok daha rahat sağlanırdı. *(8.2.1998, HÜRRİYET)*

'Penis Yazarı'

Sayın **Serdar Turgut** yazısının başlarında *"...bu yazıda içimden geçenleri, lafı esirgemeden yazacağım"* diyor. Okuduğunuz gibi, maşallah yazmış da... Şimdi biraz da biz, açık açık konuşalım.

Burada alıntı yaptığımız bölümden sonra, Sayın Turgut, diğer komşularımıza da düzeysizce verip veriştiriyor. Komşularımızın birer devlet olarak takındıkları tavır bir yana komşu halkların böyle aşağılanması, bu kadar açık ırkçılık ve milliyetçilik yapılması bizim midemizi bulandırdı. Bu yazıyı, Serdar Bey'in sık sık yinelediği *"rasyonalizm"* ile hiç bağdaştıramadığımız gibi, biz Serdar Turgut'un kafayı yediğine karar verdik. Uzun zamandır *"mizah yazısı"* adı altında kamuoyuna sunduğu fikirlerine *"gülüp geçiyorduk"* ama bu kez, açık konuştuğunu görünce, içine düştüğü ruh halinin belgelenmesini istedik. Onun ifade ettiği şekilde söyleyelim: Herkes, *"global olaylara bakışında kendine rehber edindiği hayat felsefesi"* olarak Serdar Turgut'unkine sarılırsa, bu dünyaya huzur filan değil, savaş hâkim olurdu. Herkese iyi günler, Serdar Bey'e de acil şifalar dileriz.

Körfez'de savaş olasılığı belirince, Amerikancı Kartel Medyamız, "bir koyup üç alma" sevdasıyla İnciklik Üssü'nü açıp ABD'ye destek vermekten bahsederek, savaş çığırtkanlığı yapıyor.

MODERN ZAMANLAR
HADİ ULUENGİN

... Irak'la sınır komşusu Türkiye'nin coğrafyası ne Sibirya'dadır, ne Eski Kıta içlerindedir, ne de halkımızın Iraklılarla kan bağı vardır.

"Mülayimlerin" hiçbiri tehlikeyi ensesinde hissetmemektedir.

Dolayısıyla, Ankara'nın tek politikası **Saddam** tehdidini asgariye indirecek tüm tavizsiz diplomatik girişimlere arka çıkmak, bu sonuç vermediği takdirde de muhtemel bir operasyonu pasif biçimde desteklemek olmak zorundadır.

Saddam'a vurulacak her darbe, ülkemizi ve dünya barışını ferahlatacaktır. *(7.2.1998, HÜRRİYET)*

'HADİ' SAVAŞA!

Savaş bezirganlarından Amerikancı **Hadi Uluengin**'e, aynı gün, aynı gazetede yazan üstat **Bekir Coşkun** gerekli cevabı vermiş. Sevgili Bekir Ağabeyimizin yazısının büyük kısmını, aşağıda sizlere sunuyoruz. Doğru söylenen söze eklenecek bir şey yok; *"Onuncu Köy'den"* de kovulmamasını dilemekten başka...

ONUNCU KÖY
BEKİR COŞKUN

Tamam, **Saddam** delidir...

Deli bir diktatör...

Peki; *Türkiye, 1991*'de bir buçuk ay bombalanan *Irak*'tan sonra en çok zarar gören ülke olduğu halde, aynı senaryonun tekrarına göbek atanlar akıllarını mı yitirdiler?

O günlerde *"Saddamcılar"*ın sınırımızda bir Kürt devleti kurulacağı iddiaları, işte artık kanıtlanmış olduğu halde...

Dünya'nın her yerinde iktidarları şipşak değiştiren *ABD*'nin, aslında **Saddam**'ı düşürmek istemediğini, **Saddam** bahanesiyle petrol bölgesini evirip-çevirdiğini gördükleri halde...

ABD'nin *Türkiye*'yi hiçbir zaman adam yerine koymadığını... Daha birkaç ay önce üç firkateynimizi bile yalvar-yakar ancak alabildiğimizi... Bu krizde de *Türkiye'nin fikrini* asla sormadıklarını bildikleri halde...

•••

Asıl; başlarda **Özal**'ın *Körfez politikasını* neredeyse *"ihanet"* sayan şimdiki *Cumhurbaşkanımızın* ve daha geçen hafta ABD'ye horozlanan *Başbakanımızın* birden hizaya gelip ABD'ye selam durmaları, *"Saddamcıların"* onurunu incitiyor...

Amerikan hayranlığının bu ülkenin kalburüstü aydınlarının gözlerini kör ettiğini görmek de...

Bağımsız, özgür, akıllı, mantıklı, onurlu, kişilikli bir dış politika isteyenlerin, alınlarına, *"Saddamcı"* damgasının vurulması da...

Ama asıl:

İlk bombardımanda *yüz binlerce ölü* veren ve bir *deli* tarafından kapana kapatılmış, *yoksul-aç-hasta çoluk-çocuğun*, bir süper güç tarafından yeniden bombalanmasına alkış tutmanın *vicdansızlığı* yaralar bizi... *(7.2.1998, HÜRRİYET)*

TİLKİ UYKUSU

•••

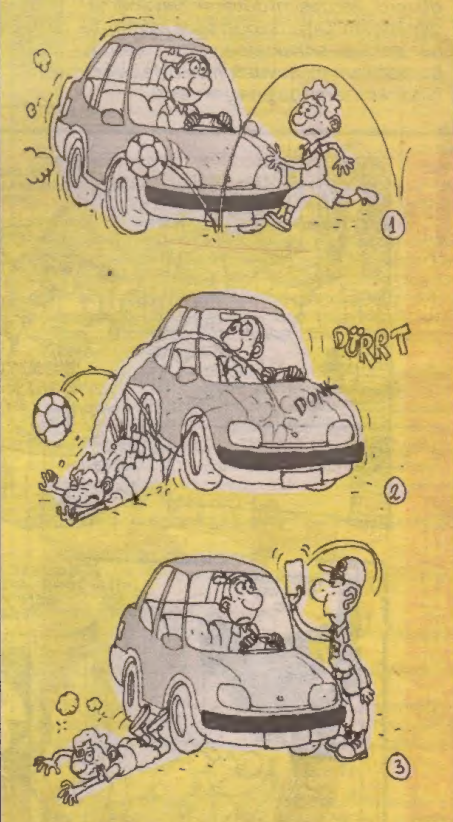

SABRİ GÜL

SUNAY AKIN

Ah! Onlar tutunacak bir el arıyor...

Her gün biraz daha artıyor sayıları. İstiklal Caddesi'ne çıkan ara sokakların köşebaşlarında bekleşip el açıyorlar gelen geçene. 15 yaşındaki **Rasim** konuşuyor: *"Sokak bir pislik. Şu anda çok kötü. Sokakta herhangi bir kişi gece kalamaz. Çünkü ya soyulur, ya gasp edilir ya da tecavüze uğrar. Sokakta çete olayı var. Çetede ispiyonun sonu ölüm. Buna sokak kanunu derler. Tiner, sokak kanununun bir parçasıdır."*

Annemin eve çağıran sesini duymazlıktan gelip sokak lambaları gölgemi taşlara serene kadar oyuna dalınca, garip bir mutluluk sarardı tüm benliğimi. Annem, terli sırtıma havlu koyarken çıkışırdı: *"Sokak çocuğu mu olacaksın?..."* Sokak çocuğu olmak! Yani oynamak, yorgunluktan bir köşede uyuyup kalıncaya kadar oynamak... Büyüyünce ne olacaksın sorusunun yanıtı buydu benim için: *"Sokak çocuğu olacağım."*

Gecenin geç vaktinde, bir binanın giriş kapısında kıvrılıp yatan çocuklar görsem, üstlerinde oynanan oyunlarla nasıl da yorgun düştüklerini düşünürüm. 10 yaşındaki **Koray** konuşuyor: *"Benim babamla sorunum vardı. Beni döverdi, annemi döverdi, kardeşimi döverdi. Dayanamadım kaçtım. Dışarda dört sene kaldım; tiner çektim, sokaklarda yattım. Orada, burada karnımı doyurdum. Böyle bir şey hiçbir kimsenin başına gelmesin."*

Sokaklarda tiner çeken çocuklara dizeler arasında da rastlarız. Erdal Alova, *"Bütün öpüşlerde tinerçi çocukların yanaklarını gördüm"* derken **Oğuzhan Akay** şöyle seslenir: *"Elime alacaktım istikbalimi, Bali koklayacaktım"* **Akgün Akova** da bir oto hırsızını anlattığı *"Sansürttürme Şair Abüü"* adlı şiirinde, çocukları sokağa yönlendiren koşullara değinir:

yetim'anede, sübiş'anede, memiş'anede
tekmeyle düşüp yumrukla kalkarak
ana/baba kısmısı boş nüfus cüzdanımı
saygıyla ve sevgiyle kalaylayarak

Edebiyatımızda sokak çocuklarını konu alan ilk şiir belki de 25 Kasım 1926 tarihli Servet-i fünun dergisinde yayımlanandır. Şairin göstermiş olduğu duyarlılık günümüzde bile geçerliliğini korumakta, şiirde sormuş olduğu sorular yanıt beklemektedir:

Kimbilir ki bu çocuk ne işler işleyecek?
Belki üç kuruş için birini şişleyecek,
Yahut bir mağazanın delecek kasasını,
Bu vaka artıracak mücrim piyasasını:
Hemen kolundan tutup atacaklar hapse...
Fakat ya onun cürmü tamamen bizdeyse?
Çünkü o, cemiyetin, bizim mağdurumuzdur...
Onu bu hale koyan bizim kusurumuzdur...

Şiirin adını okuyacak olursak, Haliç'in bir köşesine sürgüne gönderilen tarihi bir yapıyla karşılaşırız: *"Köprünün Çocukları"*... Galata Köprüsü Uzun Ömer, Sülün Osman ve fok balığı Yaşar'ın yanında, dubalarının kuytu köşelerinde barınan kimsesiz çocuklarıyla da ünlüydü. Sokak çocukları bir zamanlar suyun üstünde beşik gibi sallanan Galata Köprüsü'nde uykuya dalarlardı. Köprünün bu özelliği unutuldu gitti çoktan... Sokak çocuklarına sahip çıkılmasını isteyen, onlardan toplumun sorumlu olduğu gerçeğini haykıran şairin unutulması gibi!... Kim midir bu şair? Yanıtı, şiirinden birkaç dize daha okuduktan sonra verelim:

Bir parça düşünelim biz de vazifemizi...
Çünkü bu nesil yarın tel'in edecek bizi...
Bu biçare sürüyü geliniz kurtaralım!
Biz onları bir öz kardeş gibi saralım...
Onlar kendilerine açılan bir âğûuşa
Nasıl atılacaklar bilseniz koşa koşa..
Ah! Onlar tutunacak birer el arıyorlar,
Bize yalvarıyorlar!.. Bize yalvarıyorlar...
Sırayla oturmuşlar dubanın kenarına
Güneş hayat veriyor köprü çocuklarına...

9 yaşındaki **Nesim** konuşuyor: *"Gideceğim, suçluları hırsızları yakalayacağım. Hırsızlardan sonra, kaçak uyuşturucu satanları. İnsanları koruyacağım. Çocukları kandıranları hapse atacağım. Benim yaşadığım dünya iyi çocuklar ve iyi kalpli insanlarla dolu olacak."*

"Köprü Çocukları" adlı şiiri yazan, dünyanın iyi insanlarla dolu olması için kavga veren ve bu yolda öldürülen **Sabahattin Ali**'den başkası değildir!..

YAŞÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

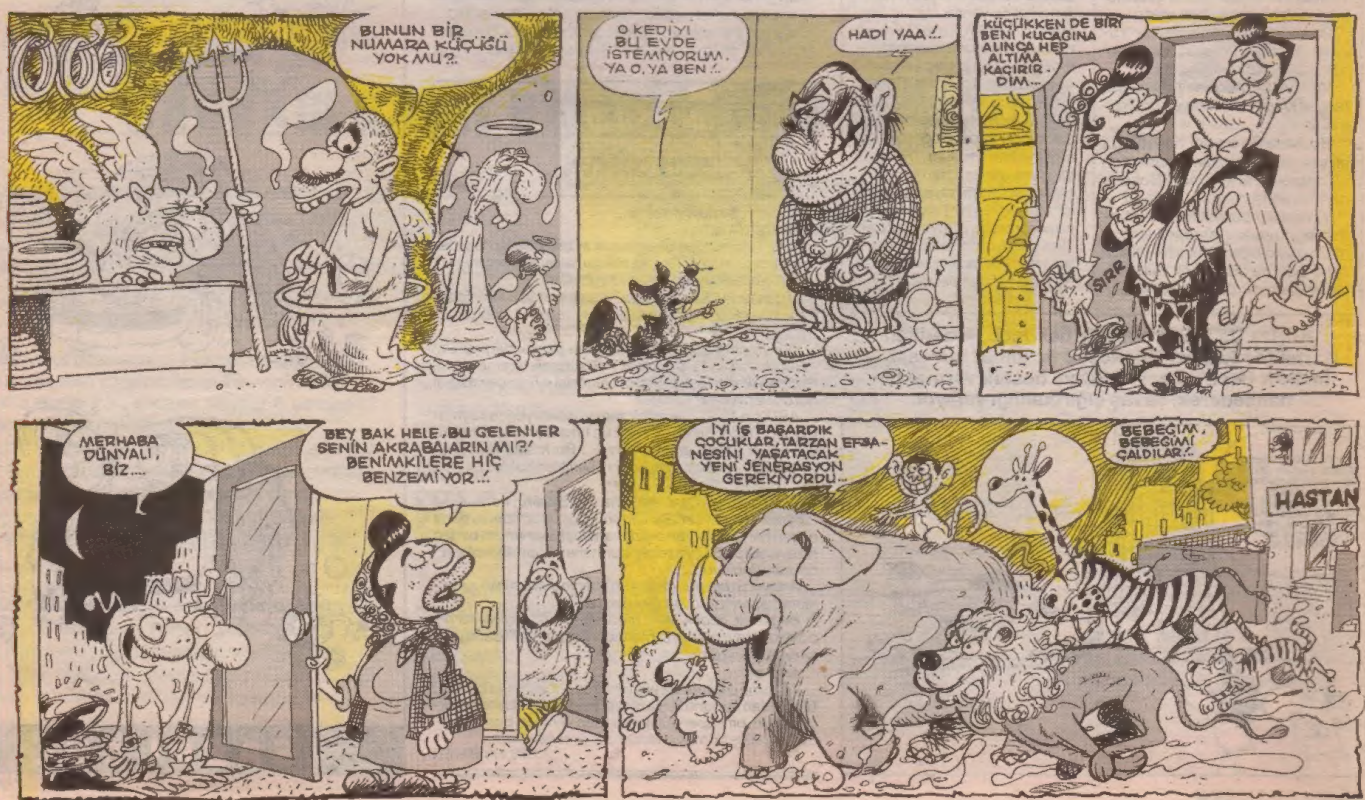

DERYA SAYIN

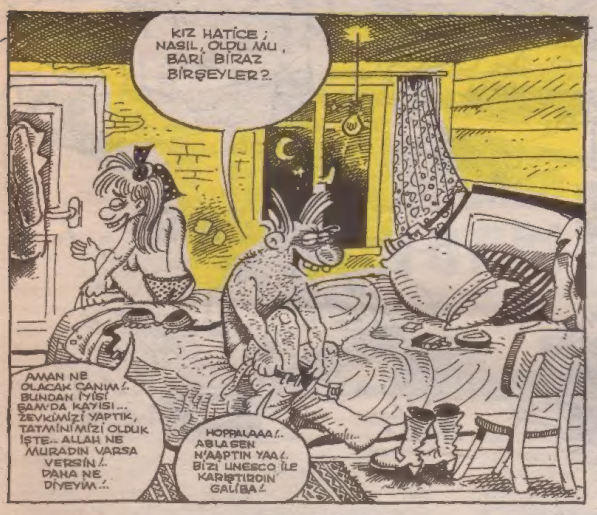

FISKOS: Başkalarının duyamayacağı şekilde gizli ve ıskalı sesle konuşma. (Bkz. Yukarıdaki resim.)

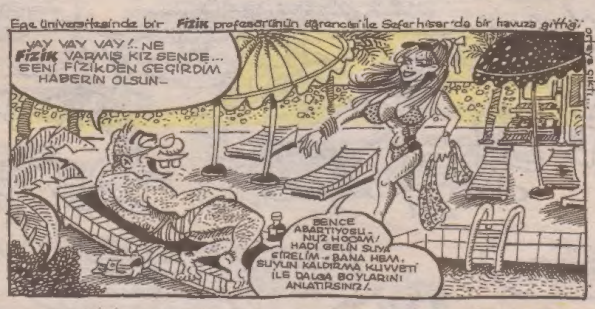

ALTAY MARTI

İyilik

ÇOKTAN SEÇMELİ AŞK

Düşüncelerimin iyiden iyiye uçuştuğu, rahatlamak, bir yudum nefes alabilmek için sıkça anılarıma sığındığım bir zamana denk düştü onunla karşılaşmam. Alınganlık, sinsi bir öfke, yitik zamanlarının buğusu, kendine acıma; sokağa, hayata, geceye, uçan kuşa, sabaha karşı çocuk ağlamasına benzer bir sesle miyavlayan herhangi bir kediye ağız dolusu küfretme, kimsesizlik ve yalnızlığı abartma! Kafamdaki her şey birbirine çengel atarak büyüyor, karmaşıklaşıyor ve tehdit ediyordu beni o günlerde. Kendimi sevmiyordum. Yüzümü, yüzümün acemi çizgilerini, gözaltlarındaki koyu renkli torbaları, derisi kalınlaşmış gibi görünen yanaklarımı, çoğu zaman iki ufak çizgi gibi kısılıp cılız kıvılcımlar çıkaran gözlerimi, her yıl biraz daha kalınlaştığını zannettiğim kaşlarımı, dar alnımı, beyazların gittikçe arttığı parlak saçlarımı sevmiyordum. O birdenbire çıkıp geldi ve ilk insandan bu yana devralmışım gibi tüm hücrelerime işleyip hep bir yanımı sızıya boğan hüzün, sıkıntı, karamsarlık ve endişelerim biter gibi oldu. Gülümsemeyi unutmuşum; güldüm.

Dar, sefilane, kasvetli ve uzun sokaklarla dünyaya yalnızca yeşil ışıkta geçen, kırmızıda duran ve sarıda kimi hazırlanan, kimi hazırlanmayan insanların birbirlerine çarptıkları, çarpmadıkları zamanlarda da kötü bakışlar fırlattığı caddelerden, artık şarkı mırıldanıyormuş, söylediğim şarkıyı beğeniyormuş ve kendimi bıkmadan ve elbette çok takdir ederek, pek beğenerek ve delice alkışlıyormuş gibi geçiyordum. Neden? Çünkü benim burnu ve omuzları küçücük, saçları, büyük ihtimalle çok yumuşak, dudakları ve gözleri niyeyse nemli -diğer ayrıntılara girmiyorum- sevgilim, beni bekliyordu ve ben meğerse bir bana göre kadını arıyor, bekliyor; onun sesini duymak istiyor, o sesi vücuduma sokmak istiyor, sonra, yani, nasıl desem, o kadınla, aynı kadınla, tam da bana yakışır tarzda sevişmek, aynı yatakta uyanmak, aynı yatakta uyumak, sonra aynı yatakta bir kez daha uyanmak istiyormuşum. Siz hiç âşık oldunuz mu doktor bey? Aşk, aklından geçenleri bir türlü anlatamamaktır, bilir misiniz! Aşk, ifade edememenin boğuculuğunu ve acizini yaşamak ve susukunluğa sığınmak ve sonra bu suskunluğa şaşırmaktır. Anlatamadım değil mi? Anlatamayayım, hiç umurumda değil.

Dört yıldır çalıştığım işyerine ilk geldiği gün, kapıdan ürkek adımlarla ilk girdiği zaman, hele de onun da artık burada çalışacağını, yani hep birlikte olacağımızı, kendime hâkim olamayarak ve ona hiç hissettirmeden ve çok önemli düşler kurarak, yan bakışlarla onu süzeceğimi düşünmeye başladığımda, evet, onunla başlayan yeni yaşamımın beni kurtaracağından emin olduğumu hissettiğimde, inanmayacaksınız, bulunduğum her yer ve kafamın ve gövdemin içi beyaz ışıklarla doldu: Beyaz ve çok parlak ve herhalde biraz delirtici; çünkü aklım benden uzaklaşıyor sanıyordum ve paniğe kapılıyordum. Sonra dedim ki kendi kendime: *"Seviyorsun lan ey koca insan. Eşek gibi âşık oldun işte!"*

Ama sonra her zamanki vesveselerim fink atmaya başladı orta yerde. Kimseye soracak halim yoktu, bu yüzden karanlık gecelerde, rutubetli odamda, ya da ıslak sokaklarda akşamları, ya da yatağımda sabahları, ya da -artık içmekten hoşlanıyordum- loş bir barda, herhangi bir meydanda, kalabalıkta, ya da bir kuytuda sadece kendime sordum aşk nedir diye doktor bey.

Baktım; hayırl.. Pek tarif edemiyorum, daha doğrusu hep hafif kalıyor; bir türlü istediğim kelimeleri, düşünceleri, duyguları bulamadım. Ben de oturdum alt alta yazayım dedim. Beğenmesem de yazdım. Şıklar halinde ve doğrusu hangisi, onu bilemedim, seçemedim. Şimdi bunları size sunuyorum, bana yardım edin; siz doğru cevabı işaretleyin doktor bey!

A - Aşk yalnızların buluşmasıdır. Yalnızlar bir araya gelir ya çoğalır ya da iki yalnız olurlar. (Matematik)
B - Aşk üreme isteğidir, içgüdüseldir, insanın içini güder. (Biyoloji)
C - Aşk yoksulların dayanışmasıdır. (İdeoloji)
D - Aşk iktidarın keyfine varmaktır, gücün tadını keşfetmektir. (Mantık)
E - Aşk kimyasal bir şeydir. (Kimya)
F - Aşk kaçınılmaz bir çekim gücüdür, zıt kutuplar ve kutupayıları gibi. (Fizik)
G - Aşk bencilliktir. İnsanın doğasında var olan kötülüğe bir süre sus payı vermektir. (Felsefe)
H - Aşk Tanrının yapamadığını, belki de yapmak istemediğini ya da yapmaya tenezzül etmediğini becermektir. (Teoloji)
I - Aşk iki kişilik, devrim toplumsaldır. (Sosyolojik-İdeolojik)
İ - Hepsi
J - Hiçbiri.

Siz seçedurun ve neyi seçtiğinizi bana kesinlikle söylemeyin, sizin fikriniz kendinize, çünkü aşk çok büyük ve sahte, bense çok küçük ve masumum.

Siz seçedurun, bense size daha neleri anlatmam gerektiğini düşüneyim doktor bey, anlaştık mı?

-SÜRECEK-

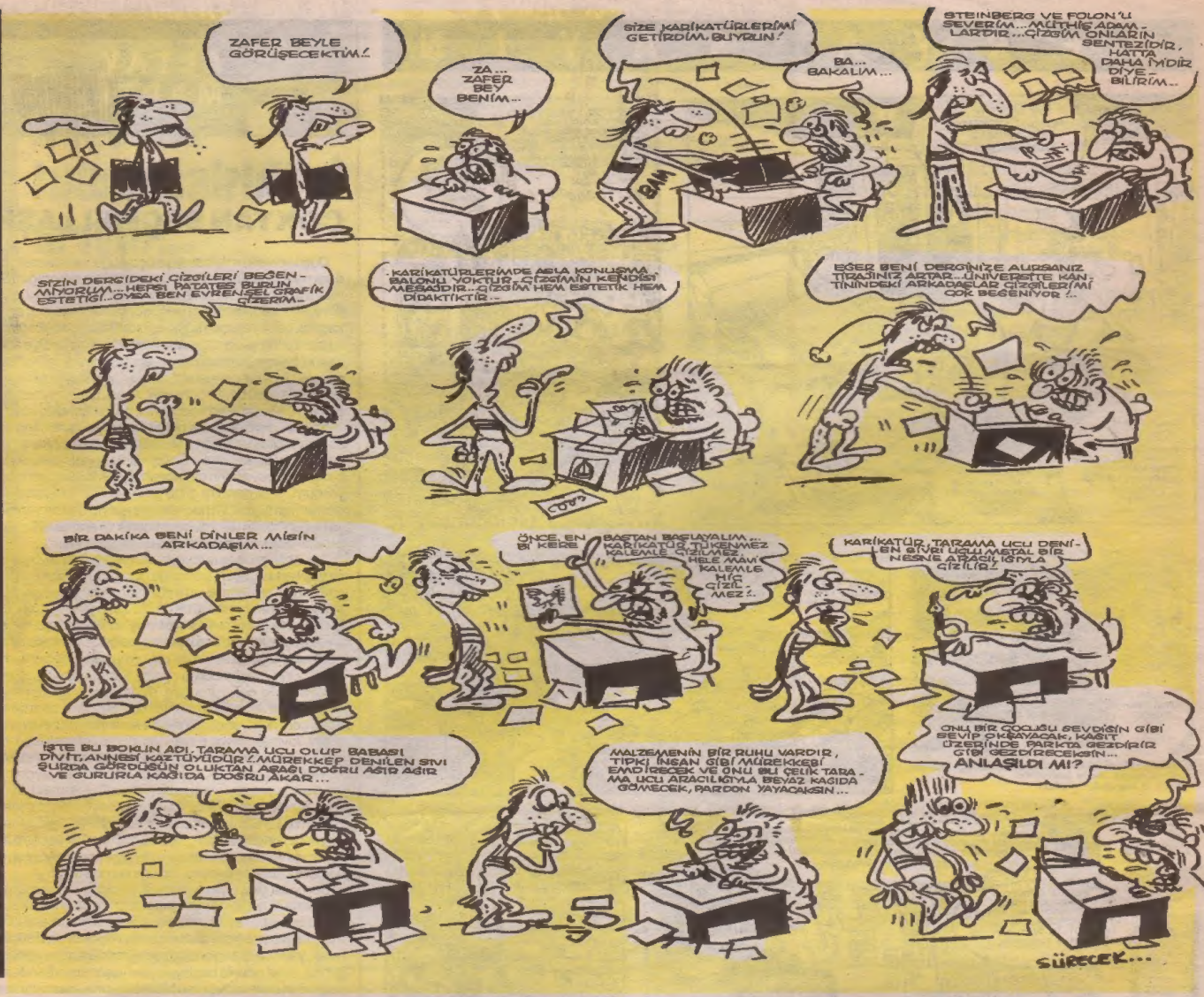

Son anda aldığımız bir habere göre...

Saddam nasıl etkisiz hale getirilir!..

ABD elinde kitle imha silahları olduğu ileri sürülen Saddam Hüseyin'i iktidardan devirmek ve bölgede emperyalist Amerikan çıkarlarını korumak için gerginliği sürekli tırmandırıyor. Oysa Saddam'ı etkisiz hale getirmek o kadar da zor değil? İşte Clinton'a birkaç öneri:

★ İstanbul'daki sayıları her geçen gün artan tüplü taksilerden oluşturulacak bir konvoy Bağdat'a doğru yola çıkarılır. Araçlar 8 sarayın önüden geçecek şekilde trafikte kış kıça seyretirilir. Konvoy'un sonundaki taksiye arkadan ani bir tampon darbesi vurdurtulur. Konvoydaki taksiler birer birer patlar, tartışmalı 8 saray havaya uçar. Taksi paralarına karşılık Musul Türkiye'ye geri verilir. Can Yataklı Musul valisi yapılır.

★ Saddam Hüseyin'in Titan Saadet Zinciri'nin asıl patronu olduğu ve Kenan Şeranoğlu'na milleti kerizlemesi için direktifler verdiği şaiası yayılır. Titan mağduru 30 bin dolayındaki gözünü para hırsı bürümüş markzede ordusuna "Atıl kurt" şeklinde Saddam hedef olarak gösterilir. "İndir Saddam'ı al markalarını" ruhuyla donatılmış markzedeler Saddam'ın her bir parçasını 8 saraya gömer. Bir konur üç alınır.

★ Azerbaycan'da Aliyev'i devirmek için darbe planları yaptıkları ileri sürelen Ayvaz Gökdemir ve Ferman Demirkol Bağdat'a gönderilir. Azerbaycan'da tecrübe kazanan ikili bu kez Saddam'ı alaşağı eder. Bu ikiliye yardım için Cengiz Çavdar da takviye kuvvet olarak verilir.

Darbeden sonra Cengiz Çavdar Kerkük Valisi yapılır.

★ Saddam Hüseyin'in futbol federasyonunun başına getirileceği ve havuz sistemini koruyarak Fenerbahçe'nin BİMAŞ'la anlaşmasına izin vermeyeceği Ali Şen'e bilgi olarak sızdırılır. Ali Şen Saddam'ın icabına bakar, onu insan içine çıkamaz hale getirir. Konu kapanır.

★ Susurluk çetesi elamanları Bağdat'ın çeşitli yerlerine gelişigüzel teker teker yerleştirilir. Elemanlara Bağdat'ın uyuşturucu ve kumara açılacağı duyurulur. Gerisi Susurluk çetesinin hamiyetli ellerine bırakılır. Kısa süre sonuç alınır. Saddam bile çetenin yaptıklarından illallah getirerek kısa sürede kendini en yakında hurma ağacına asarak öldürür. Bağdat'ın en işlek caddesine Abdullah Çatlı adı verilir.

METİN HAKYERİ e-mail: hakyeri@yahoo.com

Hastir anahtar öbür cebimde kalmış !..

Şansım varmış, kazayı hafif bir nezleyle atlattım... Selpak'ın var mı?

Çocuklar yarın herkes sınıfa bir kurbağayla gelicek... İç organlarını inceleyip daha sonra elektrik verip tekrar hareket edişini görücez...
ANNEE!.. YEAA NEE!..

Ben çıkartıyom abi maskeyi... Sonra dışarı çıkınca üşürüm..
BANK

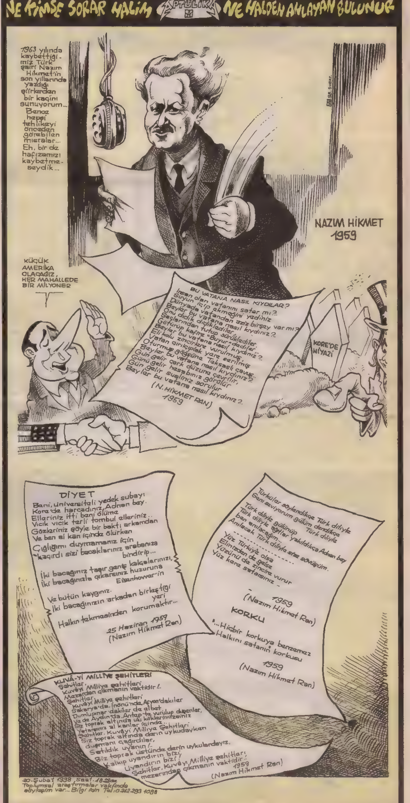

NE KİMSE SORAR HALİM
APTÜLİKA
NE HALDEN ANLAYAN BULUNUR
1963 yılında kaybettiğimiz Türk şairi Nazım Hikmet'in son yıllarında yazdığı şiirlerden bir kaçını sunuyorum... Bence hepsi tehlikeyi önceden görebilen mısralar... Eh, bir de hafızamızı kaybetmeseydik...
NAZIM HİKMET 1959
KÜÇÜK AMERİKA OLACAĞIZ, HER MAHALLEDE BİR MİLYONER
KORE'DE NİYAZİ
BU VATANA NASIL KIYDILAR?
İnsan olan vatanını satar mı?..
Suyun içip ekmeğini yediniz
Dünyada vatandan aziz birşey var mı?
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?..
Onu didik didiklediler,
Saçlarından tutup sürüklediler,
Götürüp kafire "Buyur" dediler,
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?..
Eli kolu zincirlere vurulmuş,
Vatan çırılçıplak yere serilmiş
Oturmuş göğsüne Teksaslı çavuş..
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?..
Gün gelir çark düzüne çevrilir,
Günü gelir hesabınız görülür
Gün gelir sualiniz sorulur
Beyler bu vatana nasıl kıydınız?..
(N. HİKMET RAN)
1959
DİYET
Beni, üniversiteli yedek subayı
Kore'de harcadınız, Adnan bey.
Elleriniz itti beni ölüme
Vıcık vıcık terli tombul elleriniz..
Gözleriniz şöyle bir baktı arkamdan
Ve ben al kan içinde ölürken
Çığlığımı duymamanız için
kaçırdı sizi bacaklarınız arabanıza bindirip...
İki bacağınız taşır geniş kalçalarınızı,
İki bacağınızla çıkarsınız huzuruna Eisenhower'in
Ve bütün kaygınız.
İki bacağınızın arkadan birleştiği yeri
Halkın tekmesinden korumaktır...
25 Haziran 1959
(Nazım Hikmet Ran)
Türküler söylendikçe Türk diliyle
Seni seviyorum gülüm dendikçe Türk diliyle
Türk diliyle gülünüp
Türk diliyle ağıtlar yakıldıkça
ben anılacağım...
Anılacak Türk diliyle size sövüşüm Adnan bey.
....
Yüz Türkiye olsa
Elinizden de gelse
Yüzünü de zincire vurur
Yüz kere satarsınız.
1959
(Nazım Hikmet Ran)
KORKU
"...Hiçbir korkuya benzemez
Halkını satanın korkusu
1959
(Nazım Hikmet Ran)
KUVÂ-Yİ MİLLİYE ŞEHİTLERİ
Şehitler,
Kuvâyi Milliye şehitleri
Mezardan çıkmanın vaktidir !..
Şehitler,
Kuvâyi Milliye şehitleri
Sakarya'da, İnönü'nde, Afyon'dakiler
Dumlupınar'dakiler de elbet
Ve de Aydın'da, Antep'te vurulup düşenler,
Siz toprak altında ulu köklerimizsiniz
Yatarsınız al kanlar içinde..
Şehitler, Kuvâyi Milliye Şehitleri
Siz toprak altında derin uykudayken
düşmanı çağırdılar,
Satıldık uyanın !..
Biz toprak üstünde derin uykulardayız,
Kalkıp uyandırın bizi,
Uyandırın bizi !
Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
mezarından çıkmanın vaktidir !
1959
(Nazım Hikmet Ran)
20. Şubat 1998 Saat. 18.30'da Toplumsal araştırmalar vakfında söyleşim var... Bilgi için Tel: 0.212.293 1088

dandino dandikasyon

MİNİK ŞİİR

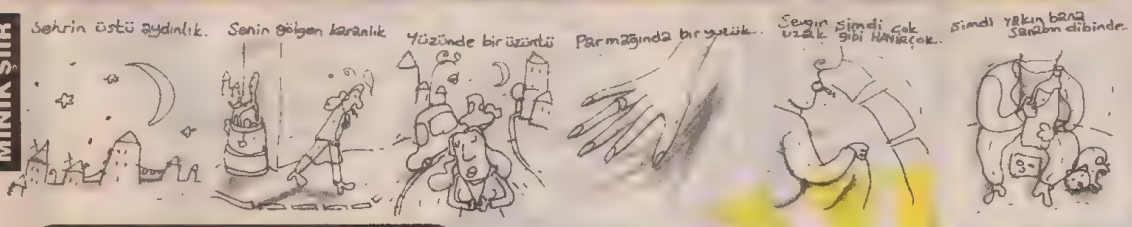

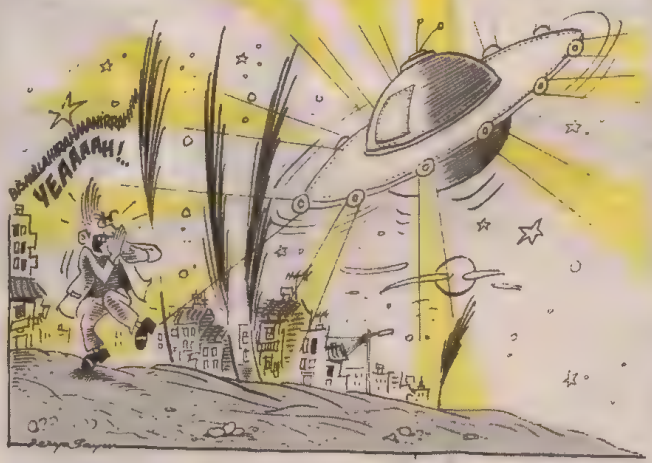

Isim babası Katoz Hayri

–Selam abi...
–Buyur genç... Olayın nedir?..
–Abi benim adım Bond... James Bond...
–Leeen... Hadi leeen!..
–Valla abi... Yeminle...
–Ne istiyosun?..
–Bana bi kod numarası lasım...
–Aslen nerelisin?..
–Babam Hollandalıymış...
–Hollandalı... Düşünün Antalya'da... Antalya... 07... Nasıl?..
–Güzel... Şahane...
–Yalakalık yaptık, gözümde iyice sıfır oldun... Bu durumda 007!..
–Tenk yu abi...

minik üstad ZEYNEP DEMİRKALE yazmıyor

ŞUBAT TATİLİ

Zeynep Demirkale, Şubat tatilinde olduğundan köşesine bu hafta ara vermiştir. Okuyucularımız soruyor, "Minik Üstad gerçek mi, siz mi yazıyorsunuz?" diye. Zeynep Demirkale gerçek bir kişid ve ilkokul öğrencisidir. Gerekirse belgeleriz de...

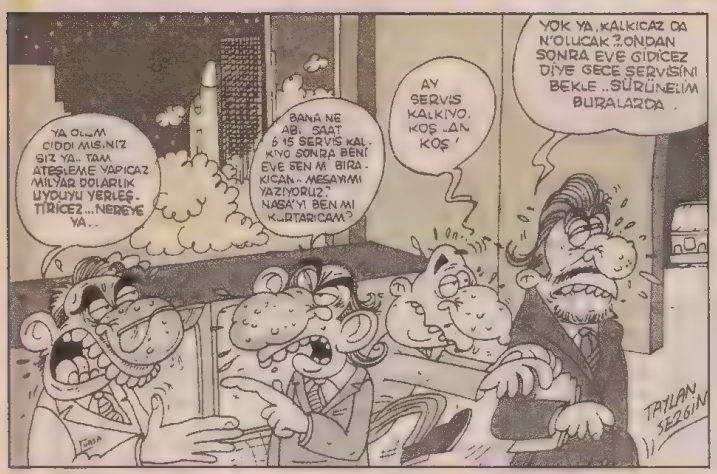

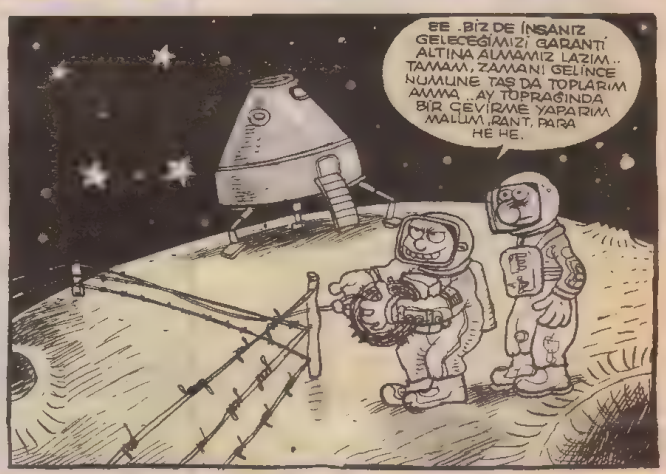

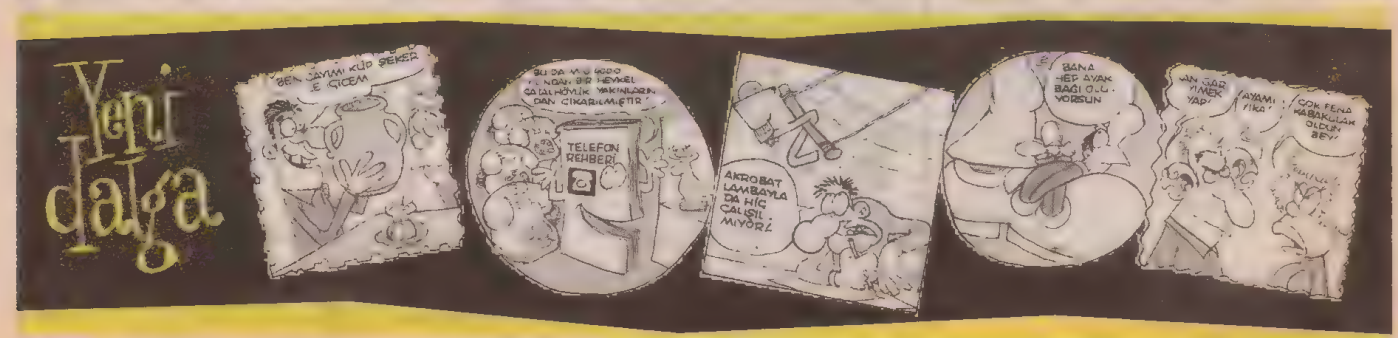

Sefaletin Ziyafeti...

ERDAL/SENCER

Devamı arka sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

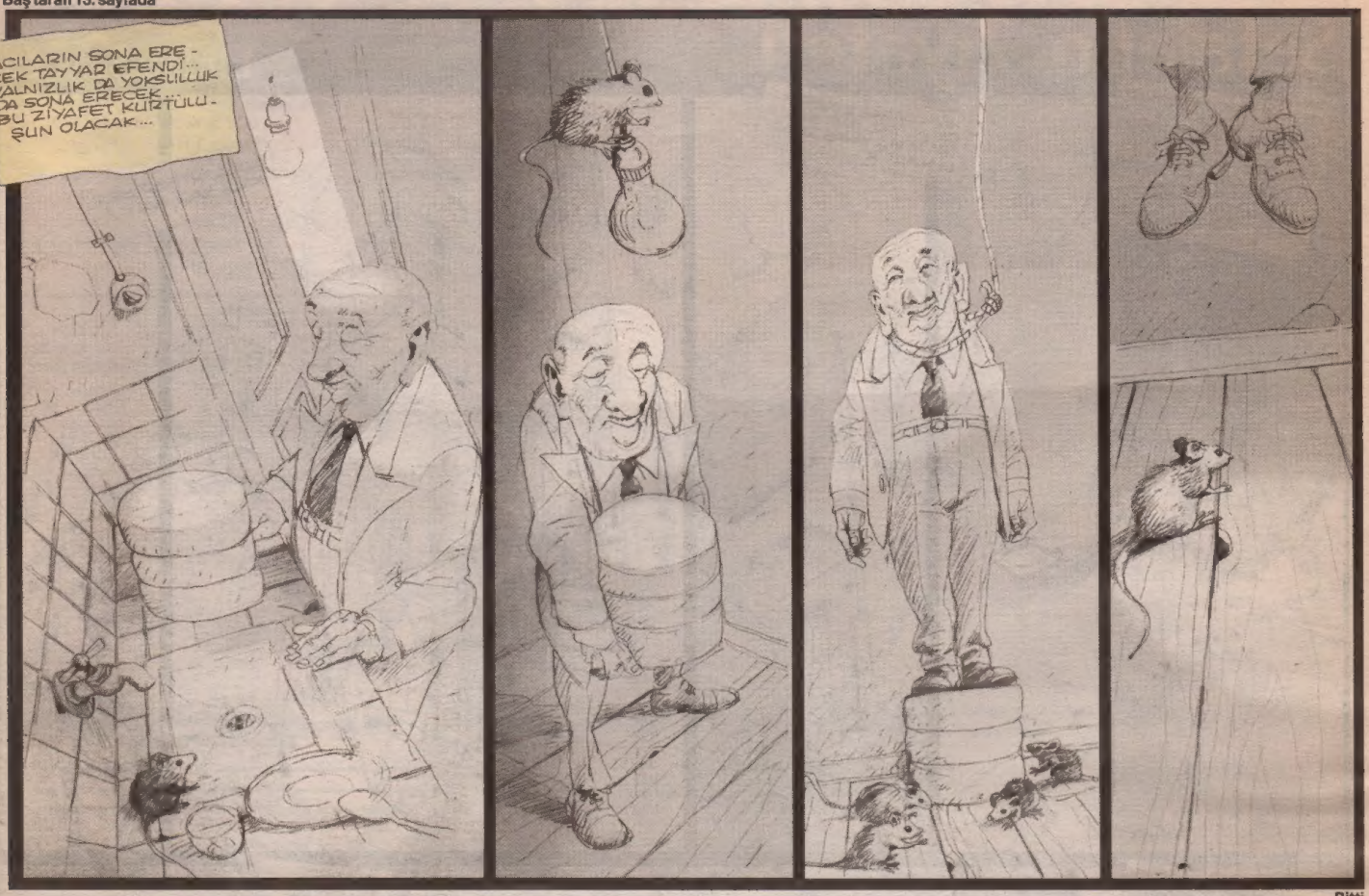

Bitti

Gelen Evrak

AKMAN ATILGAN / KOCAELİ

Bu kadar koşuşturmaca içerisinde en çok zevk aldığım konulardan birisi mizah dergisi okumaktır. Çizgiyle, sonsuz hayal gücünün bileşimi çok zevkli, şaşırtıcı, düşündürücü ve aynı zamanda eğlendirici olabiliyor. Tabii ki bu karikatürler içerisinde tasvip etmediklerim yok değil. Tasvip edip etmememin sizi ilgilendireceğini sanmıyorum. Çünkü karikatürlerin ilettikleri mesaj ile taşıdıkları büyük önemin farkında olduğunuzu düşünüyorum. Karikatürler, insanların yaşadıkları gerçekleri en açık şekilde yansıtırlar. Benim için asıl burada hissettiğim samimiyetin etkisi büyük olmaktadır.

Bu yüzden gerçekte, ciddiyetinin farkında olduğumuz ölüm, ahiret gibi konularda duyarlı olmanızı bekliyorum. Ölüm tabii ki bir gerçek, ahiret de ve bu sebeple karikatürlerde de mutlaka yer alacaktır. Fakat ne ölüm ne de ahiret asla alay edilecek konular değildir. Bunu da sizin de çok iyi bildiğinizden eminim. Zaten size yazmamdaki ana sebeplerden biri de, hatırlatmaya açık samimi insanlar olduğunuza olan inancımdır.

Ben asla cennet ya da cehennemi şuurlu olarak alay konusu edinecek tiniyette insanlar olduğunuza inanmıyorum. Sizden ricam, gerçekleşeceğini bilirek asla ahiret ile ilgili alaycı çizimler yapmamanız.

Yaptığınız iş sorumluluk gerektirmektedir. Beni rahatsız eden bu tür şeylere rastladığımda dergiyi bir kenara bırakarak ya da almayarak rahatsızlığımdan kurtulsam da sizin sorumluluğunuz çok büyüktür. Lütfen yüzlerce insanın bu karikatürleri göreceğinin sorumluluğunu taşıdığınızı gösterin.

Çalışmalarınızda başarılar ve iyi bir gün geçirmenizi dilerim.

Saygılarımla...

DUYGU ALTINEL

Merhaba Dinozor, merhaba Cumhuriyet Gazetesi,

Barış... Her insan için barış farklıdır. Aslında sınıf ve ırk ayrımının, insanların cebindeki banknotlarla ayrıldığı bir dünyada barıştan söz etmek çok zor. Bazılarına göre barış ailede huzursuzluk olmaması, bazılarına göre enflasyonun düşmesi, bazılarına göre ise huzurlu bir hayat yaşamaktır. İnsan karizmasına göre barış çok farklıdır. Size ve tüm Dinozor okurlarına "BARIŞ" adlı şiirimi yolluyorum. Belki şiiri okuduktan sonra şu küreselleşen dünya için fikirleriniz değişir. Barış için biraz daha uğraşırsınız.

BARIŞ

Bazı ülkelerde vardı, barış
Şu küreselleşen dünyada
Ey insan, ilk önce kendinle barış
Sen kendini bilmezsen, istersen olsun
Bin yıllık barış.

TAŞKIN SU / İSTANBUL

Tüm Dinozor çalışanlarına, kucak dolusu selamlar.

Hem biçim hem de öz olarak dört dörtlük olan derginiz, Türk mizah sektörüne büyük renk kattı. "Kodu mu oturtan" ve gerçekten söylemesi, yazması, çizmesi cesaret isteyen olayları, sınıf eksenli bir muhalefetle dile getirmeniz bu alanda büyük bir eksikliği kapattı. Sınıfsız ve sömürüsüz bir dünya idealiniz çalışmalarınıza yansıyor. Seviyeli "geyik" anlayışınız da bizleri kıvp geçiriyor.

Not: 13. sayınızdaki, "Medyazor" bölümünde yer alan PKK ile ilgili yorumunuz önyargılı gözüküyor. Şahsım bir sempatizan falan değil, ama; ortada bir savaş var ve hangi savaşta masum insanların ölmediğini söyleyebiliriz ki. Hemen şunu da söylemek istiyorum; öyle isyan edip dağa çıkmak, tanklarla, helikopterlerle, özel time katılıp da silahsız köyleri yakmaya benzemez.

Silahlı veya silahsız şiddete karşı çıkmak gerekir ama; bu şekilde bir yorum yapılırsa TSK de aynı kategoriye girmez mi? Zira ben bu savaşta taraf-sızım.

AYKUT MET

DEVRİM DEMİRAL

ABD, IRAK'I SEVGİLİLER VE BAŞKANLAR GÜNÜNDEN SONRA VURACAK

AZ SONRA...AZ SONRA...AZ SONRA...AZ SONRA...

ABD, akıllı füzeleri kullanmaktan vazgeçti! Arkadaşları adına konuşan bir akıllı füzenin "Ayıptır, günahtır, sivil halkı öldürünce ne geçecek elinize, bakın insansınız, aklınızı kullanıp barış yapamaz mısınız?" demesine sinerlenen Bill Clinton, tüm akıllı füzeleri imha etti! Irak'ı vuracak olan embesil füzelerin birkaç gün içinde yapılacağı öğrenildi!
Az sonra!

Ertuğrul Özkök'e şok teklif! Amerika'daki Cumhuriyetçi Parti, Ertuğrul Özkök'e başkanlık teklifinde bulundu! Cumhuriyetçi Parti, "ABD'nin çıkarlarını Amerikalılar'dan daha çok savunduğu için" Özkök'ü önce partinin, sonra da ülkenin başına getirmek istiyor! Özkök, "Ben profesyonelim, parada anlaşırsak gelirim. Ayrıca Hadi Uluengin'i yardımcım, Ayşe Arman'ı sekreterim yapmak isterim" dedi!
Az sonra!

Güneş Taner enflasyonu suçladı: "Biz düşürmeye çalıştıkça, o yükseliyor!" Enflasyon kapatılacak mı? MGK'da neler konuşuldu? Beş yıl süreyle azması yasaklanacak olan enflasyon, bağımsız borsalarda yükselmeye devam edecek mi?
Az sonra!

Susurluk Partisi kuruluyor! SP'nin başkanlığına Mehmet Ağar gelecek! Ağar, "Bizim örgütlenme şeklimizi hafife alanlar hüsrana uğrayacak. Tek başımıza iktidara geleceğiz, gerekirse tek yumruk olup yumruğumuzu sıkarız, gerekirse kafaya sıkarız" dedi! Sedat Bucak aşiretine ve partiye yurt dışından kul ithal edecek mi
Az sonra!

Fethullah Hoca-Papa görüşmesinde ilginç gelişme! Hocaefendi'nin ağlayarak yaptığı konuşmadan etkilenen Papa, önce göğsünü jiletle doğradı, sonra Ağca'yı serbest bıraktı! Ağca, Papa, Hoca üçlüsü koşarak nasıl Venedik'e gittiler? Gondolda bir geyik!
Az sonra!

AÇiller'den müthiş açıklama: "Ben dedim mi ki ne onlardan nasıl?" Tansu Çiller'in hafızasını kaybetmiş süsü vererek, halktan ilgi görmeye çalıştığı belirtiliyor!
Az sonra!

Kumkapı savaş alanına döndü! Ünlü Kumkapı olayından sonra, önce Zeynep Uludağ'ın, ardından da Gülten Kızılkaya'nın şöhrete ulaşması halkımızı harekete geçirdi! Kumkapı'da günlerdir, çeşitli grupların taşlı, sopalı, bıçaklı çatışma içinde oldukları öğrenildi! Çatışmalarda yaralanan Mehveş Akçakoca adlı vatandaş, "Kumkapı, Zeynep'le Gülten'e uğurlu gelmişti. Darısı başımıza. Her türlü dizi ve fotoğraf çekimine hazırım! N'aptıysam çocuklarım için yaptım" dedi!
Az sonra!

Meclis'te şok transfer! Refah'ın hazineden daha fazla yardım alabilmek için yedi ayrı parti kuracağını öğrenen DYP ve ANAP milletvekillerinin tamamına yakını Refah'a geçti!
Az sonra!

Time anketinde yeni sürpriz! "Yapıcı Üstün Yetenekler" listesinde Fenasi Kerim'in yedinci sıraya yükselmesinden sonra, bu kez de "Amerikan Hayranlığı" listesinde Anna Nınamı birinciliğe yerleşti!
Az sonra!

Ferhan Şensoy da Titan'a dahil oldu! Dinozor yazarı Şensoy'un çantasını çalan kişinin Titan üyesi olduğu, işini kestirmeden yaptığı, böylelikle Ferhan Şensoy'un otomatikman Titan ailesine girdiği belirtildi!
Az sonra!

"A'dan Z'ye"nin sunucusu Esra Ceyhan, promosyon reklamı setinde baygın düşmüş olarak bulundu!
Az sonra!

Vefa Küçük'ten müthiş açıklama: "Fenerbahçe'yi en iyi ben temsil ederim! Benim popom bırakın kocaman olmayı, miniminnacık!"
Az sonra!

S. Gürpınar

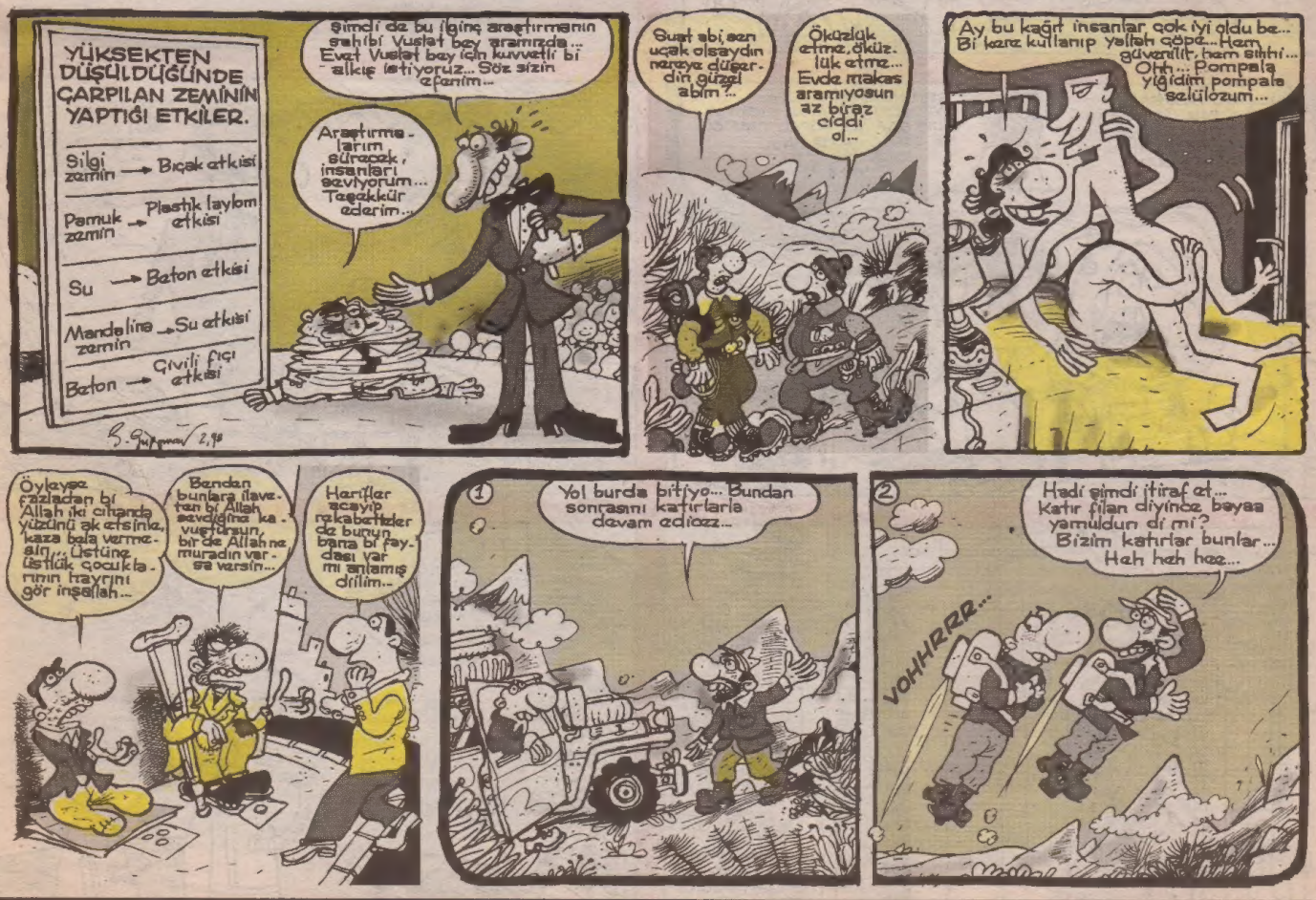

Şakası bile komik...
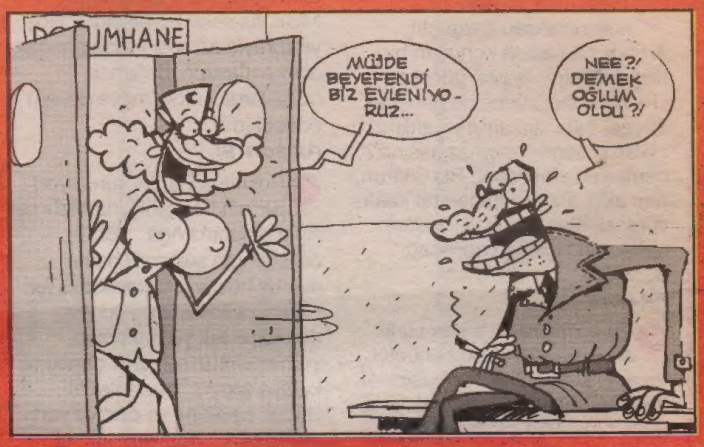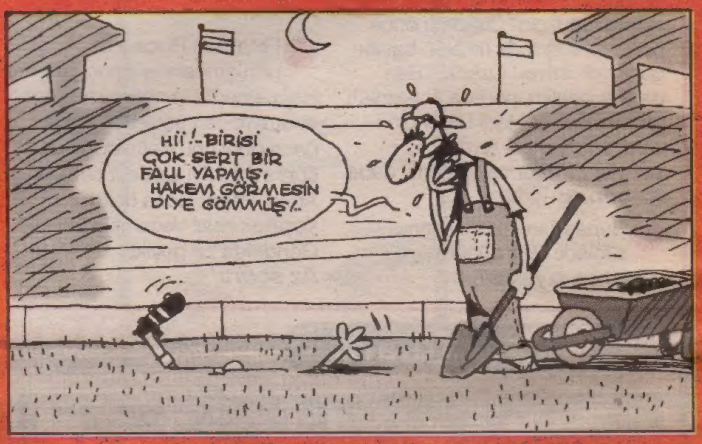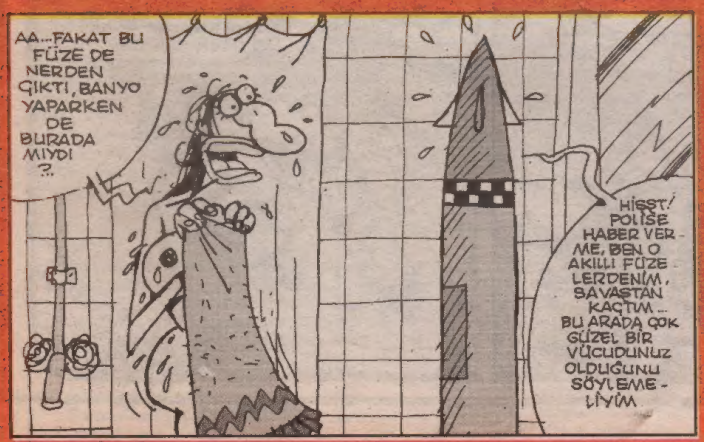
B. BAYRAM.